

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: BL, BC

przy udziale: Stadt Chemnitz

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy w przypadku dołączania do małoletniego uchodźcy pozbawionego opieki zgodnie z art. 10 ust. 3 lit. a) i art. 2 lit. f) dyrektywy Rady 2003/86/WE ⁽¹⁾ dalsze trwanie małoletniości może stanowić „warunek” w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/86/WE? Czy z wymienionymi wyżej przepisami zgodne jest uregulowanie państwa członkowskiego przyznające rodzicom dołączającym do małoletniego uchodźcy pozbawionego opieki w rozumieniu art. 2 lit. f) dyrektywy 2003/86/WE (pochodne) prawo pobytu w państwie członkowskim tylko dopóty, dopóki uchodźca rzeczywiście jest jeszcze małoletni?
- b) W przypadku udzielenia na pytania z pkt la) odpowiedzi twierdzących: Czy art. 16 ust. 1 lit. a) w związku z art. 10 ust. 3 lit. a) i art. 2 lit. f) dyrektywy 2003/86/WE należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które zgodnie ze swoimi przepisami ogranicza (pochodne) prawo pobytu rodziców do okresu trwającego do uzyskania przez dziecko pełnoletniości, może oddalić wniosek o wjazd i pobyt w celu łączenia rodziny złożony przez rodziców, którzy przebywają jeszcze w państwie trzecim, jeżeli uchodźca uzyskał pełnoletniość przed wydaniem w postępowaniu administracyjnym lub sądowym ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie wniosku złożonego w terminie trzech miesięcy po nadaniu statusu uchodźcy?
- 2) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytania z pkt 1 oddalenie wniosku o łączenie rodziny nie jest dopuszczalne:

Jakie wymogi muszą spełniać faktyczne więzi rodzinne w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/86/WE w przypadku dołączenia rodziców do uchodźcy, który uzyskał pełnoletniość przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie wniosku o wjazd i pobyt w celu łączenia rodziny? W szczególności:

- a) Czy wystarczy bycie wstępnym pierwszego stopnia w prostej linii [art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/86/WE], czy też konieczne jest również rzeczywiste prowadzenie życia rodzinnego?
- b) Jeżeli wymagane jest również rzeczywiste prowadzenie życia rodzinnego:

Jaka intensywność jest w tym celu wymagana? Czy wystarczą na przykład okazjonalne lub regularne odwiedziny, czy konieczne jest mieszkanie razem we wspólnym gospodarstwie domowym, czy też ponadto tworzenie wspierającej się wzajemnie wspólnoty, której członkowie są na siebie zdani?
- c) Czy dołączenie rodziców, którzy znajdują się jeszcze w państwie trzecim i złożyli wniosek o dołączenie do dziecka, któremu nadano status uchodźcy i które uzyskało tymczasem pełnoletniość, wymaga prognozy, zgodnie z którą po wjeździe wskazane osoby (ponownie) podejmą w państwie członkowskim życie rodzinne w sposób wymagany w świetle pytania z pkt 2b)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Steiermark (Austria) w dniu 5 sierpnia 2020 r. – NW / Landespolizeidirektion Steiermark**

(Sprawa C-368/20)

(2020/C 348/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NW

Druga strona postępowania: Landespolizeidirektion Steiermark

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, na mocy których w wyniku wydawania kolejnych rozporządzeń krajowych dochodzi do kumulacji okresów przedłużenia skutkującej przywróceniem kontroli granicznej z przekroczeniem ograniczeń czasowych do dwóch lat, o których mowa w art. 25 i 29 rozporządzenia (UE) 2016/399 ⁽¹⁾, i bez odpowiedniej decyzji wykonawczej Rady wydanej na podstawie art. 29 tego rozporządzenia?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy prawo obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się ustanowione w art. 21 ust. 1 TFUE i art. 45 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ należy interpretować – w szczególności w świetle zasady braku odprawy granicznej osób na granicach wewnętrznych przewidzianej w art. 22 rozporządzenia 2016/399 – w ten sposób, że obejmuje ono prawo do tego, by na granicach wewnętrznych nie być poddawany odprawie granicznej osób, z zastrzeżeniem warunków i odstępstw określonych w traktatach oraz w szczególności we wspomnianym rozporządzeniu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. 2016, L 77, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 5 sierpnia 2020 r. – NW / Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

(Sprawa C-369/20)

(2020/C 348/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NW

Druga strona postępowania: Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, na mocy których w wyniku wydawania kolejnych rozporządzeń krajowych dochodzi do kumulacji okresów przedłużenia skutkującej przywróceniem kontroli granicznej z przekroczeniem ograniczeń czasowych do dwóch lat, o których mowa w art. 25 i 29 rozporządzenia (UE) 2016/399 ⁽¹⁾, i bez odpowiedniej decyzji wykonawczej Rady wydanej na podstawie art. 29 tego rozporządzenia?